

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 24, 2012

Nummer 24, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2012:BY4229](#) 27-11-2012

Heemstede, omgevingsvergunning Pick up Point

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBSHE:2012:BY4596](#) 13-11-2012

Bergeijk, bouwvergunning en omgevingsvergunning intensieve veehouderij

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBMAA:2012:BX9731](#) 10-10-2012

Sittard-Geleen, projectbesluit bouw- en tuinmarkt

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY4429](#) 28-11-2012

Den Haag/bestemmingsplan 'Binckhorst (Nieuw Binckhorst Zuid)'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY4396](#) 28-11-2012

Gemeente Lelystad

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY4384](#) 28-11-2012

Hanzelijn vergoeding tracébesluit

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3720](#) 21-11-2012

De staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3744](#) 21-11-2012

GS Gelderland

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3726](#) 21-11-2012

Graft-De Rijp/bestemmingsplan 'Ontsluitingsweg villapark De Rijp'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3727](#) 21-11-2012

Middelburg/bestemmingsplan 'Scoutinggebouw Arnemuiden'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3690](#) 21-11-2012

Maassluis/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3048](#) 14-11-2012

Hellendoorn/vrijstelling en bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3083](#) 14-11-2012

Amersfoort/bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3067](#) 14-11-2012

Zaanstad/bestemmingsplan 'C100'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3038](#) 14-11-2012

Buren/vrijstelling en bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3086](#) 14-11-2012

Utrecht/ontheffing en bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY3088](#) 14-11-2012

Lelystad/bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY2516](#) 07-11-2012

Leidschendam-Voorburg/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY2481](#) 07-11-2012

Oirschot/bestemmingsplan 'Windpark Kattenberg-Reedijk'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY0372](#) 17-10-2012

Planschadevergoeding Bergeijk

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX9702](#) 10-10-2012

Planschadevergoeding Sint-Oedenrode

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Maasdriel/bestemmingsplan 'Rossum en Hurwenen'

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Heemstede, omgevingsvergunning Pick up Point

Inhoud publicatie leidt tot verschoonbare termijnoverschrijding

Ingevolge artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

De voorzieningenrechter oordeelt dat verweerder met de publicatie van de verleende omgevingsvergunning voldaan heeft aan het vereiste in artikel 3.9 van de Wabo. De voorzieningenrechter is echter van oordeel dat in dit geval redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat eisers in verzuim zijn geweest. De in artikel 3.9 van de Wabo vervatte publicatieverplichting geldt als waarborg voor (derde)belanghebbenden. Gelet op de inhoud van de publicatie valt in dit geval niet uit te sluiten dat eisers hebben afgezien van het indienen van een bezwaarschrift, waartoe zij wel zouden hebben besloten indien de publicatie een vermelding bevatte van de aard van de af te halen goederen of de naam van Albert Heijn.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 27-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2012:BY4229

Zaaknummer: 12/4691 en 12/4943

Wetsartikelen: 3.9 Wabo en 6.11 Awb

RECHTSPRAAK

Bergeijk, bouwvergunning en omgevingsvergunning intensieve veehouderij

Overgangsrecht Wonw, WMB en Wabo. Aanhoudingsplicht bouwvergunning

Casus

Op grond van artikel 44 Wonw (oud) is een bouwvergunning verleend voor de bouw van een biggenstal/loods en vaste mestopslag. De eerder geaccepteerde melding als bedoeld in artikel 8.19 WMB is in bezwaar herroepen en alsnog geweigerd. De aanvraag om bouwvergunning had alsnog moeten worden aangehouden. Inmiddels is de Wabo in werking getreden.

Rechtsvraag

Wat is de betekenis van artikel 52 Wonw voor de nog aan te vragen omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, 1e lid en onder e van de Wabo?

Uitspraak

Naar het oordeel van de rechtbank voorziet de Invoeringswet Wabo, waarbij artikel 52 Wonw is komen te vervallen, niet uitdrukkelijk in overgangsrecht voor gevallen waarbij ten behoeve van de wijziging van de inrichting een aanvraag om bouwvergunning is ingediend vóór 1 oktober 2010 en een aanvraag om een omgevingsvergunning voor de activiteit ‘veranderen van een inrichting’ na 1 oktober 2010 is ingediend. Dit zou ertoe kunnen leiden dat de bouwaanvraag in dit geval, waarop artikel 52 van de Wonw van toepassing blijft, tot in de lengte der dagen zou moeten worden aangehouden, omdat een milieuvergunning niet meer kan worden verleend. Een dergelijk rechtsgevolg zou echter op gespannen voet staan met de uitdrukkelijke bedoeling van de wetgever dat onherroepelijke bouwvergunningen die zijn verleend op basis van een vóór 1 oktober 2010 ingediende aanvraag worden gelijkgesteld met een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen. Uit de wetsgeschiedenis blijkt voorts dat de wetgever degene die vóór 1 oktober 2010 een aanvraag heeft ingediend, heeft willen behoeden voor een confrontatie met het wettelijke regime van de Wabo, vergelijk de memorie

van toelichting bij de Invoeringwet Wabo (Kamerstukken II 2008/09, 31 953, nr. 3, pag. 67).

Een redelijke wetsuitleg van artikel 1.2, tweede lid, van de Invoeringswet Wabo brengt naar het oordeel van de rechtbank met zich dat de omgevingsvergunning voor de activiteit van het veranderen van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e van de Wabo wat betreft de toepassing van artikel 52, tweede lid, van de Wonw moet worden beschouwd als een milieuvergunning. Een andere opvatting zou ertoe leiden dat vergunninghoudster, teneinde het bouwplan te verwezenlijken, zich door inwerkingtreding van de Wabo gedwongen ziet een aanvraag om een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen in te dienen, die aan de hand van alsdan van toepassing zijnde rechtsregime door verweerder moet worden beoordeeld. Een dergelijke opvatting doet afbreuk aan de bedoeling van de wetgever om de voorbereiding van de beslissing op de bouwaanvraag conform het oude recht te laten geschieden uit oogpunt van rechtszekerheid.

Het vorenstaande betekent dat de aanhoudingsplicht van artikel 52 van de Wonw in dit geval eveneens eindigt door verlening van een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e van de Wabo.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 13-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RBSHE:2012:BY4596

Zaaknummer: AWB 12/383 en 12/399

Wetsartikelen: 52 Wonw, 2.1 lid 1 onder 2 Wabo en 1.2 lid 2 Invoeringswet Wabo

RECHTSPRAAK

Sittard-Geleen, projectbesluit bouw- en tuinmarkt

Crisis- en herstelwet niet van toepassing

De rechtbank beantwoordt de vraag of de Crisis- en herstelwet (Chw) van toepassing is aan de hand van bijlage I van die wet. Naar oordeel van de rechtbank beperkt categorie 3.1 van bijlage I bij de Chw zich niet tot herstructurering van een gebied dat als zowel woon- als werkgebied dient te worden aangemerkt. De rechtbank acht daarbij van belang dat uit de parlementaire geschiedenis bij de Chw blijkt dat deze wet een breed scala aan ruimtelijke projecten omvat, waaronder bedrijventerreinen. De rechtbank vindt in uitspraken van de Afdeling aanknopingspunten voor het oordeel dat de Chw van toepassing kan zijn in het geval waarin van planologische herstructurering van een bedrijventerrein wel (enkel) sprake is.

De rechtbank is desalniettemin van oordeel dat in het onderhavige geval de Chw niet van toepassing is. Uit de memorie van antwoord blijkt dat projecten die onder het regime van de Chw kunnen worden gebracht aan een aantal criteria moeten voldoen (*Kamerstukken II* 2009/10, 32 127, C, p. 8): (1) het moet gaan om urgente ruimtelijke vraagstukken; (2) het project moet bijdragen aan werkgelegenheid, duurzaamheid en/of versterking van de economische structuur; (3) de uitvoering moet vóór 2014 kunnen starten; (4) het moet om een duidelijk en vastomlijnd project gaan; (5) er moeten juridische belemmeringen spelen, waarvoor de Chw een oplossing biedt.

Weliswaar heeft verweerder gesteld dat het onderhavige projectbesluit is genomen vanuit een oogpunt van ruimtelijke ontwikkeling van het plangebied, werkgelegenheid en economie, alsmede vanuit een promotionele waarde voor de gemeente, maar van enig urgent ruimtelijk vraagstuk is naar oordeel van de rechtbank niet gebleken. In het verweerschrift is daarover gesteld dat het project ziet op een belangrijke ruimtelijke invulling van een deel van het plangebied Gardenz dat urgent kan en moet worden aangepakt. Verweerder heeft echter geen dan wel onvoldoende feiten en omstandigheden genoemd, noch enig stuk overgelegd, waaruit deze urgentie blijkt. Evenmin is anderszins gebleken dat het projectbesluit is genomen ten behoeve van een planologische herstructurering van het bedrijventerrein, waarvan Gardenz deel uitmaakt. Daarentegen heeft het projectbesluit enkel betrekking op de (uitbreiding van de) Hornbach. Het enkele feit dat een dergelijke uitbreiding op zichzelf gevolgen zal hebben

voor het gehele bedrijventerrein is onvoldoende om van herstructurering te spreken. Evenmin is voldoende dat tevens een verdere integratie van Hornbach en Gardenz wordt beoogd, nu, zoals reeds overwogen, de aanleiding van het project naar dezerzijds oordeel uitsluitend is gelegen in de gewenste uitbreiding van de Hornbach. Nog daargelaten de vraag of sprake is van een project dat bijdraagt aan werkgelegenheid en versterking van de economische structuur is de rechtbank reeds op grond van het voorgaande van oordeel dat de uitbreiding van de Hornbach niet kan worden aangemerkt als een project in de zin van (categorie 3.1 in bijlage I bij) de Chw. Derhalve is de Chw – en dus het in artikel 1.9 van de Chw neergelegde relativiteitsbeginsel – niet van toepassing op het projectbesluit en de van rechtswege verleende bouwvergunning.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 10-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RBMAA:2012:BX9731

Zaaknummer: AWB 12/533 en AWB 12/534

Wetsartikelen: 3.10 Wro en Bijlage I Chw

RECHTSPRAAK

Hanzelijn vergoeding tracébesluit

Geen drempel wegens normaal maatschappelijk risico op grond van artikel 20d Tracéwet

Casus

De minister heeft bij het vaststellen van de schadevergoeding een drempel wegens het normale maatschappelijke risico gehanteerd. De rechtbank heeft geoordeeld dat de minister hiermee heeft miskend dat artikel 20d van de Tracéwet (Tw) hetzelfde criterium als artikel 49 van de WRO behelst en dat uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 20d Tw niet valt af te leiden dat de wetgever met deze bepaling heeft beoogd dat op een besluit op een verzoek om vergoeding van schade als gevolg van een tracébesluit niet langer de maatstaven voor vergoeding van planschade van overeenkomstige toepassing zijn, zoals reeds vóór inwerkingtreding van artikel 20d Tw het geval was.

Rechtsvraag

Mag de minister in artikel 20d Tw lezen dat hij bij het vaststellen van de schadevergoeding een drempel wegens het normaal maatschappelijke risico mag hanteren?

Uitspraak

Uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 20d Tw valt niet af te leiden dat de wetgever met deze bepaling heeft beoogd om, anticiperend op de inwerkingtreding van afdeling 6.1 van de Wro, van het in de jurisprudentie over artikel 49 WRO aanvaarde uitgangspunt van volledige schadevergoeding af te wijken. Onder deze omstandigheden verzet de rechtszekerheid zich ertegen om in artikel 20d Tw te lezen dat bij het vaststellen van de schadevergoeding een drempel wegens het normale maatschappelijke risico gehanteerd mag worden. Dat de Regeling nadeelcompensatie Verkeer en Waterstaat 1999 in het tracébesluit van toepassing is verklaard, leidt niet tot een ander oordeel, doordat niet met verwijzing naar een beleidsregel kan worden afgeweken van artikel 20d Tw.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 28-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY4384

Zaaknummer: 201200378/1/A2

Wetsartikelen: 20d Tw en 49 WRO

RECHTSPRAAK

Planschadevergoeding Sint-Oedenrode

Voorzienbaarheid kan niet worden tegengeworpen, doordat de verkrijging onder bijzondere titel op één lijn gesteld kan worden met verkrijging onder algemene titel

Casus

Niet in geschil is dat appellant door de bestemmingsplanwijziging in een planologisch nadeliger situatie is komen te verkeren. In geschil is uitsluitend of de door de planwijziging ontstane planschade redelijkerwijs ten laste van appellant dient te blijven. Hiertoe dient te worden beoordeeld of de planologische wijziging voorzienbaar was. Of sprake is van voorzienbaarheid van de planologische wijziging op grond waarvan het daaruit voortvloeiende nadeel redelijkerwijs voor rekening dient te blijven van degene die stelt schade te hebben geleden, moet worden beoordeeld aan de hand van het antwoord op de vraag of ten tijde van de aankoop van de onroerende zaak voor een redelijk denkend en handelend koper aanleiding bestond om rekening te houden met de kans dat de planologische situatie in ongunstige zin zou veranderen.

De rechtbank heeft die vraag bevestigend beantwoord en daartoe overwogen dat het college zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat appellant het bedrijf onder bijzondere titel heeft verkregen en dat hij ten tijde van de eigendomsoverdracht van dit bedrijf al geruime tijd op de hoogte was van de aanleg van de A50.

Appellant betoogt in hoger beroep dat de rechtbank heeft miskend dat de overname van het bedrijf na het overlijden van zijn vader in familieverband heeft plaatsgevonden, zodat sprake is geweest van verkrijging onder algemene titel, althans daarmee op één lijn moet worden gesteld, in plaats van verkrijging onder bijzondere titel en hem geen voorzienbaarheid kan worden tegengeworpen, nu de planologische wijziging niet voorzienbaar was op het moment dat zijn vader het bedrijf kocht.

Rechtsvraag

Kan in het onderhavige geval voorzienbaarheid worden tegengeworpen, nu de verkrijging onder bijzondere titel een substituut is voor erfopvolging?

Uitspraak

Zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, is er sprake van een verkrijging onder bijzondere titel. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, ligt het echter in de rede bij de beantwoording van de vraag of sprake is van risicoaanvaarding de rechtsopvolging op grond van een in een maatschapsakte opgenomen verblijvensbeding zoals hier op één lijn te stellen met een rechtsopvolging onder algemene titel. Daartoe is van doorslaggevend belang dat een dergelijk verblijvensbeding een substituut voor erfopvolging vormt, want ten doel heeft het bedrijf integraal van vader op zoon over te doen gaan, onder compensatie van de andere erfgenamen wegens overbedeling. Nu voormelde vraag bevestigend wordt beantwoord, heeft het college ten onrechte de voorzienbaarheid van de planologische verslechtering aan appellant tegengeworpen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX9702

Zaaknummer: 201110877/1/T1/A1

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Lelystad/bouwvergunning

Milieueffectrapportage. Afstand tussen windturbines. Inrichting of inrichtingen. Ruimtelijke eenheid

Geen sprake van één inrichting in de zin van de WMB. Tussen de windturbines op de Test Site bestaat onvoldoende technische en functionele samenhang. Bovendien zijn de oprichtingsvergunningen aan verschillende vergunninghouders verleend, die geen organisatorische samenhang hebben en ieder eigen personeel, middelen en testprogramma's hebben. Daarnaast verzorgt iedere vergunninghouder zelf de aansluiting van de eigen windturbine op het elektriciteitsnet.

Anders dan appellanten betogen, bestaat tussen de windturbines, gelet op de onderlinge afstanden van 600 en 1180 meter, onvoldoende ruimtelijke samenhang om ze te kunnen beschouwen als met elkaar samenhangende installaties voor het opwekken van elektriciteit door middel van windenergie als bedoeld in categorie 22.2 van onderdeel D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 14-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY3088

Zaaknummer: 201202480/1/A1, 201202482/1/A1 en 201202484/1/A1

Wetsartikelen: 7.2 lid 1 WMB en 8.1 lid 1 WMB

RECHTSPRAAK

Leidschendam-Voorburg/omgevingsvergunning

Afwijken van bestemmingsplan. Begrip perceel in het Bor

Artikel 4, aanhef en eerste lid, onder a, van de bij het Bor behorende Bijlage II bevat niet de beperking dat alleen van een bouwvoorschrift van het bestemmingsplan kan worden afgeweken.

Gelet op de feitelijke situatie is de botenloods voorzien op hetzelfde perceel als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de bij het Bor behorende Bijlage II. Dat op het perceel deels de bestemming 'Maatschappelijke doeleinden' en deels de bestemming 'Groenvoorzieningen' rust, maakt dit niet anders.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY2516

Zaaknummer: 201203864/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 aanhef en onder a onder 2° Wabo, 1 lid 1 Bijlage II Bor en 4 aanhef en lid 1 Bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Oirschot/bestemmingsplan 'Windpark Kattenberg-Reedijk'

Milieueffectrapportage. Windturbines in twee verschillende gemeenten

Nu de bij het plan behorende milieueffectrapportage (m.e.r.) tevens betrekking heeft op de in Oisterwijk op te richten windturbines is het plan niet in strijd met de m.e.r.-regelgeving tot stand gekomen. Omdat het plan geen betrekking heeft en kan hebben op grondgebied van de gemeente Oisterwijk valt niet in te zien dat het besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen doordat die gemeente geen advies aan de Commissie voor de m.e.r. heeft gevraagd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY2481

Zaaknummer: 201110134/1/R3

RECHTSPRAAK

Gemeente Lelystad

Milieuvergunning terecht geweigerd wegens gevaar van verspreiding van dierziekten

Casus

Weigering van een vergunning op grond van de Wet milieubeheer (WMB) voor het oprichten van een pluimvee- en varkenshouderij op een afstand van minder dan 300 meter van een nationaal onderzoeksinstituut op het gebied van besmettelijke dierziekten. Verweerder heeft de vergunning geweigerd vanwege het gevaar van verspreiding van dierziekten. Volgens appellant is de vergunning ten onrechte geweigerd. Hiertoe voert appellant aan dat de gemeente de vestiging van veehouderijen moet reguleren via het bestemmingsplan. Verder meent hij dat het op grond van de WMB niet mogelijk is een vergunning te weigeren vanwege besmettingsgevaar. Verweerder heeft ten onrechte nagelaten om te bezien of door het stellen van voorschriften het gevaar van verspreiding van dierziekten voldoende kan worden beperkt.

Rechtsvraag

Mocht verweerder de vergunning weigeren vanwege het gevaar van verspreiding van dierziekten?

Uitspraak

De bestrijding van besmettelijke dierziekten is primair geregeld in wetgeving betreffende de diergezondheid. Daarnaast blijft in het kader van vergunningverlening krachtens de WMB ruimte voor een aanvullende toets.

In deze procedure is niet de planologische situatie (het bestemmingsplan) aan de orde, maar de vraag of de WMB de mogelijkheid biedt om de vergunning voor de op minder dan 300 meter van het CVI te vestigen veehouderij te weigeren vanwege het gevaar van de verspreiding van dierziekten.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag moet de ligging van de inrichting betrokken

worden. Het risico op verspreiding van dierziekten als gevolg van een nationaal onderzoeksinstituut op het gebied van besmettelijke dierziekten in de nabijheid van de inrichting is terecht bij de beoordeling betrokken.

De vestiging van de veehouderij in de nabijheid van het onderzoeksinstituut zal volgens de gegevens die verweerder heeft overgelegd leiden tot een substantieel risico op besmetting, terwijl in de huidige situatie sprake is van een laag risico op besmetting.

Er bestaat een reëel gevaar van verspreiding van dierziekten en het risico op een calamiteit kan niet worden uitgesloten. De kans op een calamiteit is klein, maar kan verstrekkende gevolgen hebben. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de vergunning kunnen weigeren.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 28-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY4396

Zaaknummer: 201105076/1/A4

Wetsartikelen: 8:8 WMB (oud), 8:10 WMB (oud) en 8:11 WMB (oud)

RECHTSPRAAK

Zaanstad/bestemmingsplan 'C100'

Aandeel sociale woningbouw. Afwijken van anterieure overeenkomst

Een anterieure overeenkomst kan niet leiden tot een verplichting van de raad om een planregel vast te stellen die de raad niet in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening zou achten. Dit zou zich immers niet verdragen met de door de wetgever in artikel 3.1 Wro aan de raad toegekende bevoegdheid om, in het belang van een goede ruimtelijke ordening, bestemmingsplannen vast te stellen na het volgen van de daartoe in deze wet dwingend voorgeschreven en met waarborgen omklede procedure. De definitieve beslissing over de vaststelling van het bestemmingsplan kan mede afhankelijk van alle in de loop van de procedure naar voren gekomen feiten en belangen - ook de mogelijke belangen van derden - anders uitvallen dan van gemeentewege bij het sluiten van de overeenkomst is ingeschat. Dat een overeenkomst is gesloten, is wel een omstandigheid die de raad bij de vaststelling van het plan in zijn overwegingen dient te betrekken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 14-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY3067

Zaaknummer: 201201949/1/R1

Wetsartikelen: 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Buren/vrijstelling en bouwvergunning

Geluidhinder bij (bedrijfs)woningen in nabijheid van windturbines. Verhouding Nota Ruimte en provinciaal beleid. Waardevolle landschappen

De eigenaren van de desbetreffende woningen hebben gelet op de door hen te verrichten taken een zodanige betrokkenheid bij de inrichting, dat deze woningen om die reden tot de sfeer van de inrichting kunnen worden gerekend en geen bescherming tegen geluidhinder behoeven.

De Nota Ruimte richt zich met name op de wijze van sturing in het ruimtelijk beleid en is vastgesteld onder het motto 'Decentraal wat kan, centraal wat moet', waarmee tot uitdrukking wordt gebracht dat de verantwoordelijkheid om het daarin weergegeven beleid uit te voeren in beginsel aan provincies en gemeenten is toegedacht. De Nota Ruimte neemt voorts tot uitgangspunt dat er ruimte voor ontwikkeling moet zijn, mits die past binnen de basiskwaliteiten van het betrokken gebied. Nu geen concrete beleidsbeslissingen zijn opgenomen in de Nota Ruimte en gebleken is dat het college bij de besluitvorming rekening heeft gehouden met het door het college van gedeputeerde staten vastgestelde uitwerkingsbeleid ten behoeve van de Nota Ruimte bestaat geen grond voor het oordeel dat in zoverre aan het besluit een onjuiste ruimtelijke onderbouwing ten grondslag ligt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 14-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY3038

Zaaknummer: 201204281/1/A1

RECHTSPRAAK

Utrecht/onthefing en bouwvergunning

Monumentenvergunning. Werkzaamheden aan het interieur

Het standpunt van het college dat voor de aangevraagde bouwwerkzaamheden geen monumentenvergunning vereist is omdat de werkzaamheden alleen het interieur van het pand betreffen, kan niet worden gevolgd. De werking van de Monumentenverordening strekt zich ook uit over het hele pand.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 14-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY3086

Zaaknummer: 201202012/1/A1

Wetsartikelen: 44 lid 1 aanhef en onder e Wonw

RECHTSPRAAK

Amersfoort/bouwvergunning

Bestemming woondoeleinden. Zelfstandige bewoning door minder traditionele woonvormen

Zoals uit de jurisprudentie van de Afdeling blijkt, kunnen, naast zelfstandige bewoning door een gezin, ook minder traditionele woonvormen in overeenstemming zijn met de bestemming 'woondoeleinden, mits sprake is van nagenoeg zelfstandige bewoning en een zekere mate van verbondenheid tussen de bewoners. In casu is verbouwing tot wooneenheden ten behoeve van bewoners met een verstandelijke beperking niet in strijd met de bestemming 'woondoeleinden'.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 14-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY3083

Zaaknummer: 201203163/1/A1

RECHTSPRAAK

Hellendoorn/vrijstelling en bouwvergunning

Onderscheid ondergrondse en bovengrondse bebouwing. Meerekenen kelders

Voor de beantwoording van de vraag of de ondergrondse bebouwing dient te worden meegerekend bij de toetsing van een bouwplan aan de in de planvoorschriften voorgeschreven maximale inhoudsmaat is bepalend of de planwetgever heeft beoogd een onderscheid te maken tussen ondergrondse en bovengrondse bouw. In dit geval is niet gebleken dat de planwetgever heeft beoogd dat onderscheid te maken. De begripsomschrijving van een bouwlaag, waarin onderbouwen en kelders zijn uitgezonderd, biedt geen grond voor een ander oordeel, nu in de desbetreffende planvoorschriften het begrip 'bouwlaag' niet voorkomt. Uit het in de planvoorschriften gegeven meetvoorschrift en hetgeen daaromtrent in de nota 'Aanvulling nota beoordeling zienswijzen' is vermeld, kan niet worden afgeleid dat de planwetgever voornoemd onderscheid heeft beoogd. Aan bepalingen in planvoorschriften die geen bouwvoorschriften zijn, maar als meetvoorschriften regels geven omtrent de wijze van toepassing van dergelijke voorschriften en derhalve een onzelfstandig en ondersteunend karakter hebben, kan niet een zodanige uitleg worden gegeven dat zij de (algemene) werking van bouwvoorschriften beperken tot bepaalde gevallen, in het onderhavige geval tot bouwen boven de begane grondvloer. Dit zou er anders toe leiden dat aan de strekking van de bouwvoorschriften zelf afbreuk wordt gedaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 14-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY3048

Zaaknummer: 201202967/1/A1 en 201202969/1/A1

RECHTSPRAAK

Planschadevergoeding Bergeijk

Voor voorzienbaarheid is openbaarmaking vereist

Casus

Appellant heeft op 22 januari 2008 verzocht om vergoeding van planschade ten gevolge van het op 8 maart 2007 in werking getreden bestemmingsplan 'Inbreiding Riethoven', op grond waarvan op een kortste afstand van ongeveer 3 m vanaf zijn perceel nieuwe woningen mogen worden gebouwd, terwijl voorheen ingevolge het op 7 juni 1988 goedgekeurde en nadien van kracht geworden bestemmingsplan 'Kom Riethoven, Herziening 1987' ter plaatse alleen terreinafscheidingen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten dienste van de agrarische bedrijfsvoering, zoals melkstallen en schuilgelegenheden, mochten worden gebouwd.

Het college heeft aan het besluit van 16 november 2010 een advies van de Commissie Bezwaarschriften van 22 april 2010 ten grondslag gelegd. In dat advies is vermeld dat de planologische verandering voor appellant voorzienbaar was ten tijde van de verwerving van perceel op 26 juli 2000 op grond van de door de raad van de voormalige gemeente Riethoven op 12 december 1996 vastgestelde structuurvisie Riethoven.

Appellant betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat het college hem geen voorzienbaarheid op grond van de structuurvisie Riethoven had mogen tegenwerpen. Hij voert daartoe mede aan dat un dat de structuurvisie Riethoven niet is gepubliceerd.

Rechtsvraag

Kan voorzienbaarheid worden aangenomen als gebleken is dat het concreet beleidsvoornemen niet openbaar is gemaakt?

Uitspraak

Bij het antwoord op de vraag of sprake is van voorzienbaarheid moet rekening worden gehouden met concrete beleidsvoornemens die openbaar zijn gemaakt. Om op grond van een concreet beleidsvoornemen voorzienbaarheid te kunnen aannemen, moet een redelijk denkend en handelend koper uit de openbaarmaking daarvan kunnen begrijpen op welk

gebied het concreet beleidsvoornemen betrekking heeft, wat daarvan de zakelijke inhoud is en dat hij van de inhoud van het concreet beleidsvoornemen kennis kan nemen. Nu niet is gebleken van het openbaar maken of openbaar worden van de structuurvisie Riethoven heeft het college ten onrechte aan het besluit van 16 november 2010 ten grondslag gelegd dat de planologische verandering op grond van de structuurvisie Riethoven kon worden voorzien.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY0372

Zaaknummer: 201107793/1/A2

Wetsartikelen: art. 49 WRO

RECHTSPRAAK

Den Haag/bestemmingsplan 'Binckhorst (Nieuw Binckhorst Zuid)'

In stand laten rechtsgevolgen. Monitoringstool NSL. Exceptieve toetsing. Vaststellen hogere grenswaarden bij vaststellen uitwerkingsplan. Exploitatieplan

In zijn brief van 30 juni 2011 heeft de raad aangegeven dat hij het verkeersmodel inclusief Verlengde Regulusweg ten behoeve van de Monitoringstool NSL heeft aangeleverd. De Afdeling stelt vast dat de Verlengde Regulusweg inmiddels als project 1505 in de Monitoringstool is opgenomen. Dit bezien in samenhang met de bepaling van artikel 5.16, eerste lid, aanhef en onder d, samen met het tweede lid, onder c van de Wet milieubeheer (WMB) leidt tot het oordeel dat indien het bestemmingsplan thans zou worden vastgesteld, een afzonderlijk onderzoek naar de gevolgen van de Verlengde Regulusweg voor de luchtkwaliteit niet hoeft te worden uitgevoerd.

In de uitspraak van 31 maart 2010 in zaak nr. 200900883/1/H1 heeft de Afdeling overwogen dat een exceptieve toetsing van het NSL-besluit aan artikel 5.12 WMB mogelijk is. In het verlengde daarvan moet worden geoordeeld dat eveneens een exceptieve toetsing van de gemelde wijzigingen van het NSL met toepassing van artikel 5.12, twaalfde lid WMB mogelijk is. In dit geval moet worden beoordeeld of het NSL na opname van de Verlengde Regulusweg gericht is op het bereiken van de grenswaarden en of aannemelijk kon worden geacht dat deze opname geen overschrijding of verdere overschrijding van de grenswaarden voor stikstofdioxide en zwevende deeltjes (PM₁₀) veroorzaakt. In dit verband overweegt de Afdeling dat het NSL ingevolge artikel 5.12 WMB gericht moet zijn op het bereiken van de in bijlage 2 van die wet opgenomen grenswaarden. De WMB voorziet via de in artikel 5.14 geregelde jaarlijkse rapportages over de voortgang en uitvoering van het programma, en de in artikel 5.12, tiende lid opgenomen bevoegdheid om het programma aan te passen indien deze rapportages daartoe aanleiding geven, in een systeem waarbij het programma gericht blijft op het bereiken van de grenswaarden. Uit deze systematiek volgt naar het oordeel van de Afdeling dat het enkele feit dat de uitgangspunten die bij het opstellen van het programma zijn gebruikt gedurende de looptijd van het programma mogelijkwijs bijstelling behoeven,

niet meebrengt dat het programma in strijd is met artikel 5.12 WMB. Wanneer geen adequate uitvoering wordt gegeven aan de in artikel 5.14 WMB bedoelde jaarlijkse rapportages en de mogelijkheid om het programma naar aanleiding van die rapportages aan te passen, kan dit mogelijk meebrengen dat het programma niet langer kan worden geacht te zijn gericht op het bereiken van de grenswaarden. Deze situatie doet zich op dit moment niet voor.

Ingevolge artikel 76, eerste lid van de Wet geluidhinder (WGH) zoals dit luidde ten tijde van het nemen van het bestreden besluit worden bij de vaststelling van een bestemmingsplan dat geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op gronden, behorende tot een zone als bedoeld in artikel 74 WGH, ter zake van de geluidsbelasting, vanwege de weg waarlangs die zone ligt, van de gevel van woningen, van andere geluidsgevoelige gebouwen en van geluidsgevoelige terreinen binnen die zone de waarden in acht genomen, die ingevolge artikel 82 en 100 WGH als de ten hoogste toelaatbare worden aangemerkt. Gelet op deze bepaling heeft de raad zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat eventueel vast te stellen hogere waarden voor de dienstwoningen op de begraafplaats eerst bij het vaststellen van een uitwerkingsplan dienen te zijn vastgesteld. Met de inwerkingtreding van de Crisis- en herstelwet is per 31 maart 2010 echter artikel 76, eerste lid WGH gewijzigd. Op grond van ten tijde van deze uitspraak geldende wetgeving is het standpunt van de raad derhalve juist.

Nu de plandelen waarvoor de rechtsgevolgen in stand worden gelaten niet voorzien in de mogelijkheid om een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12 Wet ruimtelijke ordening, gelezen in samenhang met artikel 6.1.2 van het Besluit ruimtelijke ordening, te realiseren, staat de vernietiging van het exploitatieplan niet in de weg aan het in stand laten van de rechtsgevolgen van deze plandelen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 28-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY4429

Zaaknummer: 200909832/1/R1

Wetsartikelen: 5.12 lid 1 en 5 WMB, 5.16 lid 1 en 2 WMB, 7.26a lid 2 WMB, 7.30 lid 1 WMB, 74 WGH, 76 lid 1 WGH, 6.12 Wro en 6.1.2 Bro

RECHTSPRAAK

Maassluis/bestuursdwang

Begrip wonen. Kamerverhuur aan buitenlandse werknemers

De rechtbank heeft terecht overwogen dat, nu het begrip 'wonen' in het bestemmingsplan niet is gedefinieerd, ervan uit moet worden gegaan dat diverse woonvormen, waaronder de verhuur van kamers aan individuele huurders, zijn toegestaan, zodat er geen overtreding van de voorschriften van het bestemmingsplan plaatsvindt. De rechtbank heeft in het betoog dat de woning in strijd met de planvoorschriften volledig bedrijfsmatig wordt gebruikt, terecht geen grond gezien voor een ander oordeel. Hoewel het bedrijf de woning huurt en ter beschikking stelt aan zijn buitenlandse werknemers gebruiken deze de woning alleen ten behoeve van het wonen als bedoeld in het desbetreffende planvoorschrift.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY3690

Zaaknummer: 201202349/1/A1

RECHTSPRAAK

Middelburg/bestemmingsplan 'Scoutinggebouw Arnemuiden'

Scoutinggebouw is in casu geen woning of ander geluidgevoelig gebouw als bedoeld in artikel 1 WGH

Het aan de orde zijnde scoutinggebouw niet is aan te merken als woning als bedoeld in artikel 1 van de Wet geluidhinder (WGH). Evenmin kan het worden aangemerkt als ander geluidgevoelig gebouw als bedoeld in artikel 1 WGH gelezen in samenhang met artikel 1.2 van het Besluit geluidhinder (BGH). De Afdeling neemt daarbij in het bijzonder in aanmerking dat uit de enkele omstandigheid dat het scoutinggebouw onder meer kan worden gebruikt ten behoeve van educatieve bijeenkomsten niet volgt dat het moet worden aangemerkt als een onderwijsgebouw.

Ruimten waar gedurende een langere periode van de dag personen verblijven die een zekere bescherming tegen onaanvaardbare geluidhinder behoeven, dienen evenwel als geluidgevoelig te worden aangemerkt, zij het dat die ruimten niet dezelfde bescherming behoeven te krijgen als in het geval van een woning of een andere geluidgevoelige bestemming.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY3727

Zaaknummer: 201204163/1/R2

Wetsartikelen: 1 WGH en 1.2 BGH

RECHTSPRAAK

Graft-De Rijk/bestemmingsplan 'Ontsluitingsweg villapark De Rijk'***Permanent bewoonde recreatiewoning is geluidgevoelig object.
Openbare weg. Maatregel 30 km/u-zone niet aannemelijk***

Appellant bewoont permanent een recreatiewoning. De gemeente heeft een persoonsgebonden beschikking verleend. De Afdeling overweegt dat de recreatiewoning van appellant hiermee een woning en daarmee een geluidgevoelig object is als bedoeld in de Wet geluidhinder (WGH). Daarbij verwijst de Afdeling naar haar uitspraak van 25 november 2009 in zaak nr. 200807964/1/M1, waarin is overwogen dat een permanent bewoonde recreatiewoning moet worden aangemerkt als woning in de zin van artikel 1.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Barim). Het begrip 'geluidgevoelige ruimte' als bedoeld in het Barim wordt in artikel 1.1, eerste lid van het Barim gelijkgesteld aan een geluidgevoelige ruimte als bedoeld in artikel 1 WGH, te weten een ruimte binnen een woning voor zover die kennelijk als slaap-, woon- of eetkamer wordt gebruikt of voor een zodanig gebruik is bestemd, alsmede een keuken van ten minste 11 m². Uit de nota van toelichting bij het Barim volgt dat met het Barim voor het begrip 'woning' is beoogd aan te sluiten bij het begrip 'woning' in de WGH, dat eveneens inhoudt dat een woning een gebouw is dat voor bewoning wordt gebruikt of daartoe bestemd is.

Anders dan de raad stelt, is de nieuw aan te leggen ontsluitingsweg een weg als bedoeld in artikel 1 WGH. Dat de gronden waar de ontsluitingsweg wordt gerealiseerd uiteindelijk in eigendom worden overgedragen aan Europarcs en daardoor niet meer bij de provincie, de gemeente of het waterschap in eigendom zullen zijn en dat de ontsluitingsweg voornamelijk zal worden gebruikt door de gebruikers van het villapark, leidt niet tot een ander oordeel. Gelet hierop is ter plaatse van de woning van appellant de voorkeursgrenswaarde van 48 dB als bedoeld in artikel 82, eerste lid WGH van toepassing. Gelet op artikel 74, eerste en tweede lid, aanhef en onder b WGH is dit anders indien voor de desbetreffende weg een maximumsnelheid geldt van 30 km/u. Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 12 februari 2003 in zaak nr. 200203450/1 heeft overwogen, kan onder 'gelden' in artikel 74, tweede lid, aanhef en onder b WGH ook 'zal gaan gelden' worden verstaan. Nu in casu niet aannemelijk is

gemaakt dat door het bevoegd gezag een verkeersbesluit strekkende tot het instellen van een maximumsnelheid van 30 km/u zal worden genomen en aldus is verzekerd dat dit regime zal worden ingevoerd, had in het akoestisch onderzoek niet van deze snelheid mogen worden uitgegaan en heeft de raad zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat niet hoeft te worden voldaan aan de wettelijke voorkeursgrenswaarde van 48 dB. Het plan is derhalve vastgesteld in strijd met artikel 82, eerste lid WGH.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY3726

Zaaknummer: 201202367/1/R1

Wetsartikelen: 1 WGH, 74 lid 1 en 2 WGH, 82 WGH en 1.1 Barim

RECHTSPRAAK

Maasdriel/bestemmingsplan 'Rossum en Hurwenen'

Wateradvies tezamen met ontwerpplan ter inzage leggen

De Afdeling stelt vast dat de als wateradvies aan te merken reactie van het waterschap niet ter inzage heeft gelegen. De als wateradvies aan te merken reactie is een stuk dat betrekking heeft op het ontwerpplan en waarvan moet worden geoordeeld dat dit redelijkerwijs nodig was voor de beoordeling van het ontwerpplan. Het had dan ook op grond van artikel 3:11, eerste lid Awb met het ontwerpplan ter inzage moeten worden gelegd. Dat van dit stuk een samenvatting is gemaakt, die is opgenomen in het verslag vooroverleg en inspraak dat bij het ontwerpplan ter inzage is gelegd, kan niet afdoen aan de verplichting de als wateradvies aan te merken reactie tezamen met het ontwerpplan ter inzage te leggen.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

GS Gelderland

De omschakeling naar een ander huisvestingssysteem is dermate ingrijpend voor de bedrijfsvoering en de consequenties daarvan dat niet kan worden gesproken van 'bestaand gebruik'. Daardoor geen uitzondering op vergunningplicht voor bestaand gebruik

Casus

Vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet 1998 (NB-wet 1998) voor een nertsenhouderij die is gelegen in het Natura 2000-gebied Veluwe. Voor de inrichting is in 1976 en in 2004 een vergunning krachtens respectievelijk de Hinderwet en de Wet milieubeheer verleend. In vergelijking met de destijds vergunde situatie is het veebestand niet gewijzigd en de ammoniakdepositie op het Natura 2000-gebied afgenomen doordat de veehouderij is omgeschakeld van traditionele huisvesting naar een Groen Label-stal. Partijen verschillen van mening over de vraag of sprake is van 'bestaand gebruik' en bijgevolg van vergunningplicht.

Rechtsvraag

Is er sprake van 'bestaand gebruik' en bijgevolg van vergunningplicht?

Uitspraak

De nertsenhouderij is in beginsel vergunningplichtig, maar de NB-wet 1998 voorziet in een uitzondering op vergunningplicht voor bestaand gebruik. Van bestaand gebruik is sprake indien de handeling op 1 oktober 2005 werd verricht en sedertdien niet of niet in betekenende mate is gewijzigd. De omschakeling van het traditionele huisvestingssysteem naar een Groen Label-stal zoals die na de peildatum van 1 oktober 2005 heeft plaatsgevonden, leidt tot een zodanig ingrijpende wijziging in de bedrijfsvoering en de consequenties daarvan dat niet gesproken kan worden van een gebruik dat niet in betekenende mate is gewijzigd. Mitsdien is door verweerder ten onrechte aangenomen dat er geen sprake is van vergunningplicht.

Overigens kunnen significante gevolgen, voor zover het gaat om ammoniakdepositie, worden

uitgesloten, maar verweerder heeft ten onrechte geen rekening gehouden met andere gevolgen dan ammoniakdepositie.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY3744

Zaaknummer: 201101656/T1/A4

Wetsartikelen: 19d lid 3 NB-wet 1998 en 1 onder m NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

De staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

De in het besluit tot vaststelling van hogere grenswaarden opgelegde snelheidsbeperking voor goederentreinen staat niet in het saneringsprogramma en kan niet als voorwaarde aan het besluit worden verbonden

Casus

Besluit op grond van het Besluit geluidhinder (BGH) tot het vaststellen van een de ten hoogste toelaatbare waarde van de geluidbelasting, vanwege een spoorwegtracé.

Appellant is het niet eens met de in het besluit opgelegde tijdelijke snelheidsbeperking voor goederenterreinen tot een maximumsnelheid van 60 kilometer per uur. De maatregel is volgens appellante niet uitvoerbaar doordat deze niet aan de vervoerders kan worden opgelegd en de maatregel tevens leidt tot een snelheidsbeperking van het reizigersvervoer.

Verweerder stelt dat sprake is van een tijdelijke beheersmaatregel en dat appellant voldoende capaciteit kan blijven leveren aan de vervoerders. Verder stelt verweerder dat de reizigerstreinen op het onderhavige tracé al een gematigde snelheid hebben.

Rechtsvraag

Mocht verweerder de snelheidsbeperking als voorwaarde in het besluit tot vaststelling van een hogere grenswaarde opnemen?

Uitspraak

Uit het systeem van de wet (BGH) volgt dat verweerder bij het opleggen van maatregelen ter beperking van de geluidbelasting is gebonden aan het aan hem voorgelegde saneringsprogramma. De snelheidsbeperking is niet in het saneringsprogramma opgenomen en mocht derhalve niet in het besluit worden opgenomen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY3720

Zaaknummer: 201108527/1/R2

Wetsartikelen: 4.19 BGH, 4.21 BGH en 4.23 BGH